

Kennistafel VET 18 april 2023

Verslag

Inleiding

Nils Rosmuller (Lector Energie- en Transportveiligheid, NIPV) heet iedereen welkom bij het de eerste Kennistafel Veiligheidsbeleid Energietransitie (VET) van 2023. Het centrale thema van vandaag is “Hoe past het transport van veranderende energiestromen in ons huidige basisnet?” Met 32 deelnemers afkomstig vanuit ministeries, veiligheidsregio’s omgevingsdiensten, en adviesbureaus is er een mooie opkomst. Op de agenda staan twee presentaties. Eerst geeft Alan Dirks van Havenbedrijf Rotterdam zijn visie op toekomstige energiestromen vanuit het perspectief van de haven, dan volgt Marco v/d Berg vanuit het perspectief van de veiligheidsregio Rotterdam-Rijnmond.

Alan Dirks (Havenbedrijf Rotterdam)

Alan begint zijn presentatie met een korte situatieschets. Hij benadrukt de noodzaak van de energietransitie aan de hand van figuren uit recente IPCC rapporten, en laat zien wat voor impact een transitie naar hernieuwbare energie op de haven van Rotterdam zal hebben. De haven van Rotterdam is, naast een belangrijke hub voor goederenoverslag, ook een belangrijke hub voor energieoverslag. Er zijn op dit moment 6 raffinaderijen ten behoeve van fossiele energie die een belangrijke rol vervullen in de hubfunctie van de haven. Naar verwachting maakt de fossiele hubfunctie plaats voor een vergelijkbare positie voor waterstof(dragers).

De waterstof hubfunctie moet nog vorm krijgen. Het havenbedrijf Rotterdam heeft een ambitie om in 2030 4,6 megaton waterstof te kunnen leveren in Europa. Naar schatting kan 0,6 megaton hiervan nationaal worden geproduceerd, wat inhoudt dat de resterende 4 ton moet worden geïmporteerd. Alan maakt een onderscheid in een drietal manieren waarop waterstof kan worden geïmporteerd: als waterstof, als LOHC, en als ammoniak. Transport

van puur waterstof staat nog in de kinderschoenen, transport als LOHC is kostbaar (vergt 15 ton materiaal voor 1 ton waterstof), transport als ammoniak lijkt voor nu de meest logische optie.

De keuze voor ammoniak als dominante waterstofdrager lijkt al te zijn gemaakt. Hoewel de huidige capaciteit van ammoniak in de haven van R'dam op 0,5 megaton zit, is de totaal aangevraagde capaciteit binnen het havengebied voor 2030 al 11 megaton. Van deze aanvragen zijn er reeds 3 ingediend, en komen er misschien nog 4 bij.

Er bestaat nog geen accurate richtlijn voor het bevoegd gezag om te gebruiken bij vergunningsaanvragen. Er wordt op dit moment gewerkt aan een aangepaste PGS-12 voor nieuwe grootschalige ammoniak terminals om de veiligheid te borgen en willekeur te voorkomen. Alan benadrukt dat de regio Rotterdam constructief tegenover de bouw van deze terminals staat om de toekomstbestendigheid van de haven te borgen ("Rotterdam is een haven met een stad").

Alan benadrukt dat er nog veel onduidelijk is over hoe waterstof de haven verlaat. Pijpleidingen richting grootafnemers in Duitsland en Limburg zijn de meest veilige manier van transport, maar tot die in gebruik zijn genomen zal er een grote hoeveelheid waterstofdragers over het Basisnet moeten worden vervoerd. Vergunningsaanvragen worden beoordeeld op activiteiten die in het gebied van de haven plaatsvinden, alles op het gebied van transport en uiteindelijke consumptie valt buiten de bevoegdheid van het bevoegd gezag. Milieudienst Rijnmond kan wel tips geven over vervoer. Vaak blijft onduidelijk wie de klant van het waterstof is, waardoor niet duidelijk is waar en op welke wijze het transport zal plaatsvinden.

Michiel Westerbeke vraagt of er fysiek genoeg ruimte beschikbaar is om de totaal beoogde energiestroom (tot 20 megaton per jaar) per pijpleiding plaats te laten vinden. Alan zegt dat er fysiek genoeg ruimte is, maar dat de benodigde risicoruimte een uitdaging is. Dit geldt voor waterstof en ook voor ammoniak.

Dirk Schaap merkt op dat ammoniak nu dominant is, maar dat deze dominantie plaats kan maken voor iets anders. Zo deelt hij informatie van Daimler die verwacht dat waterstof een deel van zwaar wegtransport kan aandrijven. Het is niet duidelijk of waterstoftankstations enkel door tubetrailers kunnen worden bevoorrad, en directe aansluitingen op het hogedruknet worden niet uitgesloten, net als ter plekke waterstof produceren.

Cees Smit deelt een definitie van veiligheid die eerder deze dag door Jan van Tol (Min EZK) werd gedeeld in een andere bijeenkomst. Deze definitie komt vanuit het risicobeleid energietransitie. "Een situatie waarin ten minste wordt voldaan aan het vereiste veiligheids- en gezondheidsniveau of aan de vereiste mate van voorzorg. Die vereisten reflecteren het politiek gedragen oordeel dat het resterende risico of de mate van onzekerheid in de bestaande context beschouwd wordt als aanvaardbaar ten opzichte van de andere maatschappelijke belangen." Deze definitie wordt door diverse aanwezigen in de groep als weinig werkbaar ervaren, is vaag en zegt niks over wie bestuurlijke verantwoordelijkheid neemt.

Marco van den Berg (Veiligheidsregio Rotterdam-Rijnmond)

Marco geeft een overzicht van de nieuwe energiestromen die we kunnen verwachten agv de energietransitie. Hij laat zien dat er al veel kennisontwikkeling is op het gebied van veiligheid binnen deze stromen, bijvoorbeeld bij het NIPV maar ook bij individuele veiligheidsregio's. Hij geeft informatie over de VRR, en deelt ook enige verwachtingen van de VR Amsterdam-Amstelland.

Marco geeft achtergrond bij verschillende elementen van de energietransitie. Merkt bijvoorbeeld op dat de transport van energie mede naar aanleiding van de oorlog in Oekraïne veel meer van West naar Oost zal gaan ipv andersom (de oorspronkelijke richting). Dit heeft gevolgen voor Nederland als mogelijk aanlandingspunt van deze nieuwe energiestromen (bv ammoniak).

Vervoer van waterstof via tubetrailers heeft een veel grotere impact op het Basisnet dan diesel of LNG. Door de lagere energiedichtheid van waterstof zijn er, voor een vergelijkbare hoeveelheid energie, veel meer tubetrailers nodig. Marco berekent dat voor elke 200.000 gereden kilometers met een vrachtauto er 1 tankwagen diesel nodig is (1km : 35 liter); 4 tankwagens LNG (100km : 25 kg); en 35 tubetrailers waterstof (10 km : 1 kg waterstof).

De verandering van fossiele naar hernieuwbare energieproductie en overslag in het havengebied van Rotterdam heeft effect op het bestaan van de bedrijfsbrandweer. Installaties voor hernieuwbare energie kunnen zo schoon zijn dat ze geen brandweeraanwijzing meer nodig hebben.

De veiligheidsregio moet in kunnen spelen op nieuwe soorten van risico's. Marco noemt domino-effecten zoals we die afgelopen jaar zagen in Flevoland (Tennet incident met transformator, waarna treinverkeer al daar weken uit de roulatie is geweest) als voorbeeld van hoe steeds meer verbonden energienetwerken leiden tot nieuwe risico's.

Sandra Klein Heerenbrink vraagt of er een overzicht bestaat van relevante projecten in de energietransitie, en wat deze betekenen voor de veiligheidsregio's. Klaas Winters merkt op dat Royal Haskoning recentelijk een aantal handreikingen heeft gepubliceerd mbt omgevingsveiligheid van buisleidingen op hun website, die ook zijn gepresenteerd op het Relevant Congres.

Afrondend

Nils sluit de bijeenkomst af met een dankwoord aan de inleiders. Tevens vraagt hij aan deelnemers of er een regio is (VR/ Energieregio) die de tweede fysieke bijeenkomst kan en wil faciliteren. De tweede bijeenkomst staat in het teken van de regionale energietransitie, en we willen graag aan betrokken partijen (lokale overheden, waterschappen, netbeheerders en veiligheidsregio's) vragen om hun ervaringen over veiligheid en veiligheidsbeleid te delen. En als we dan toch op locatie zijn, evt. een bezoek te brengen aan een project uit de energietransitie.

We merken op dat de aanwezigheid beduidend hoger is (ruim 30 personen) dan het aantal mensen dat zich had aangemeld (11). Vanuit de organisatie van de Kennistafel doen we dan

ook een nadrukkelijke oproep om voor opvolgende bijeenkomsten de aan/-afwezigheid door te geven.

Kennistafel VET 28 augustus 2023

Verslag

Inleiding

Nils Rosmuller heet iedereen welkom. Hij bedankt De Gezamenlijke Brandweer Amsterdam voor beschikbaar stellen van de ruimte. Er is een mooie opkomst van meer dan 30 personen in een goed gevulde zaal. Het thema van deze bijeenkomst is de regionale energietransitie. De RES regio's staan centraal, en met name de manier waarop veiligheid wordt geborgd in de RES 2.0.

Jeroen Stolte (Gezamenlijke Brandweer Amsterdam)

Jeroen is bevelvoerder bij de GBA en sinds kort accountmanager. Hij geeft een introductie over de GBA, en vertelt ons o.a. over de eigendomsstructuur. De GBA is een bedrijfsbrandweer, en blust voor haar leden die zich op het Westelijk Havengebied bevinden. Er zijn momenteel ca. 36 leden aangesloten, die uit verschillende modules kunnen kiezen. Complexere bedrijven hebben baat bij het kiezen van een meer uitgebreide module, met bijvoorbeeld meer jaarlijkse oefeningen en oriëntaties.

Vanuit de zaal is er interesse in de samenwerking tussen de GBA en VR Amsterdam-Amstelland, andere naburige veiligheidsregio's, en de gemeenschappelijke brandweer in Rotterdam.

Jan Willem Reuchlin / Simone van Dijk (Havenbedrijf Amsterdam / Royal HaskoningDNV)

Jan Willem Reuchlin en Simone van Dijk geven een verslag van de relevante ontwikkelingen rondom het Havenbedrijf Amsterdam.

Vanuit de zaal zijn er vragen over de aansluiting van het nieuwe veiligheidsbeleid op de havenverordening. Het antwoord luidt dat een nauwere aansluiting op de havenverordening van groot belang is.

Tineke Krijger / Marc Snabilie (Veiligheidsregio Kennemerland)

Marc Snabilie introduceert de VR Kennemerland. Hij loopt het publiek door de verschillende uitdagingen waar de VR mee te maken heeft, met een focus op bijvoorbeeld de zeehaven, Tata Steel, Schiphol, en infectieziekten.

Marc en Tineke geven een overzicht van de vele lagen overheidsinitiatieven die relevant zijn in VR Kennemerland. Naast de RES is dit o.a. drie verschillende NOVEX gebieden en twee provincies, De drie verschillende NOVEX-gebieden kennen verschillende (en unieke) ontstaansgeschiedenis, en zijn ook in verschillende ontwikkelstadia. Dit maakt samenwerken lastig.

De VR Kennemerland is zoekende naar een goede manier om aan te sluiten op alle lopende overheidsinitiatieven die betrekking hebben op de energie- en klimaattransitie. Om meer duidelijkheid te krijgen hierover werken ze via een bestuurlijke opdracht aan een antwoord op deze vraag. De bestuurlijke opdracht is specifiek toegespitst op:

- de consequenties op het gebied van gezondheid, veiligheid en crisisbeheersing als gevolg van de nieuwe en aangepaste objecten in de ruimte ofwel onderwerpen voort komen uit de opgave van de energietransitie,
- maak een inschatting van de mate waarin gemeentelijke/regionale belangen voor veiligheid, gezondheid en crisisbeheersing worden meegewogen op bestuurlijk niveau,
- en biedt tot slot inzicht in het lokale/ regionale handlingsperspectief voor deze thema's.

Vanuit de zaal wordt de problematiek van de VR Kennemerland herkend. Bijvoorbeeld vanuit Burgemeester Laurens de Graaf van de gemeente Lopik. Nils Ligthart van het Ministerie JenV meldt dat er vanuit het ministerie wordt gewerkt aan het stroomlijnen van initiatieven.

Odile Rasch (RES regio NHN)

Odile Rasch vertelt vanuit haar 5-jarige ervaring als programmamanager bij de RES regio Noord-Holland Noord. De Regionale Energie Strategie (RES) heeft een landelijke opgave van 35 TWh nieuwe wind- en zonne-energie. 30 RES regio's zijn in het leven geroepen om de plaatsing van deze energie-installaties vast te stellen.

De locatiekeuze van wind en zon is met name tot stand gekomen door intensieve communicatie met (lokale) belanghebbenden. Door deze geschiedenis van samenwerking beschikken de RES-regio's dan ook over een waardevol netwerk die voor diverse doeleinden kan worden ingezet.

Plenair wordt het belang van veiligheid in het RES-proces besproken. Machteld Lamers van VR Kennemerland merkt op hoe veiligheid weinig prioriteit geniet in de locatiekeuze van nieuwe zon- en windenergieproductie. Keuzes worden gedomineerd door optimale plaatsing in het landschap, waardoor ketens tussen productie en afname van zon en wind langer zijn dan wenselijk. Odile herkent deze observatie, en merkt op dat de locatiekeuze voor o.a. zon- en wind nu al beduidend anders zijn dan bijvoorbeeld 5 jaar geleden. Deze keuze is primair ingegeven om netcongestie tegen te gaan, maar kan ook de veiligheid ten goede komen.

Michiel van Aaken (Nordsol)

Michiel van Aaken geeft een korte introductie over Nordsol. Hij schetst de geschiedenis, en vertelt vervolgens hoe de deelnemers naar het industrieterrein kunnen komen. Aldaar geeft hij samen met een collega een rondleiding langs de biogasinstallatie.

Afrondend

Nils sluit de bijeenkomst af met een dankwoord aan de inleiders. Tevens vraagt hij aan deelnemers of er een regio is (VR/ Energieregio) die de tweede fysieke bijeenkomst kan en wil faciliteren. De tweede bijeenkomst staat in het teken van de regionale energietransitie, en we willen graag aan betrokken partijen (lokale overheden, waterschappen, netbeheerders en veiligheidsregio's) vragen om hun ervaringen over veiligheid en veiligheidsbeleid te delen. En als we dan toch op locatie zijn, evt. een bezoek te brengen aan een project uit de energietransitie.

We merken op dat de aanwezigheid beduidend hoger is (ruim 30 personen) dan het aantal mensen dat zich had aangemeld (11). Vanuit de organisatie van de Kennistafel doen we dan ook een nadrukkelijke oproep om voor opvolgende bijeenkomsten de aan-/afwezigheid door te geven.

Kennistafel VET 27 oktober 2023

Verslag

Inleiding

Nils Rosmuller opent de derde kennistafel VET. Na een *nationale* focus (Basisnet) en een *regionale* focus (RES 2.0), is de derde kennistafel ingericht rondom *lokale* projecten die bijdragen aan de energietransitie. Ruim 35 geïnteresseerden zijn in dit overleg aanwezig.

Frank van Alphen (Stedin)

Frank van Alphen is netstrateeg bij Stedin. Hij heeft veel ervaring met duurzame gassen en is ook verbonden aan Netbeheer Nederland. Hij geeft tijdens de presentatie een introductie over waterstof inclusief achtergrond, en gaat dan verder in op een pilotproject (Uithoorn) waar waterstof in de gebouwde omgeving is geïnstalleerd.

Frank schetst het Nederlandse energienet. Hij illustreert het verschil in het Nederlands energieverbruik tussen elektriciteit en gas, wat met name in de winter erg zichtbaar is. Er wordt, in GW, veel meer gas verbruikt dan dat er elektriciteit wordt verbruikt. Dit seizoen patroon geldt voor zowel de nationale energieverdeling als die in woningen. De grote energievraag in de winter (o.a. voor woningverwarming) heeft Stedin (samen met andere netbeheerders) er toe aangezet om onderzoek te doen naar de geschiktheid van het aardgas net voor andere soorten gassen. Uit verschillende onderzoeken (KIWA, DNV) is gebleken dat het Nederlandse aardgasnet geschikt is voor biogas en waterstof, met minimale aanpassingen. De volgende websites geven hier meer informatie over:

- <https://www.netbeheernederland.nl/dossiers/waterstof-56>
- <https://hydella.nl/>

Frank vertelt over een aantal waterstofinitiatieven in Nederland. Een groot deel hiervan bevinden zich in de gebouwde omgeving. Frank gaat in op een pilotproject in Uithoorn, waar Stedin de energievoorziening in een bestaande woonwijk heeft omgebouwd van aardgas naar waterstof. Aan de hand van een reeks afbeeldingen (te zien in bijgevoegde presentatie) wordt geïllustreerd waar de waterstofleidingen lopen, en hoe er praktisch invulling is gegeven aan het ombouwen van de benodigde gasapparatuur. Frank vertelt verder over het proces wat uiteindelijk heeft geleid tot de realisatie, met o.a. aandacht voor de betrokken partijen, de afwezigheid van vigerende normen en regelgeving, en het belang van de brandweer in het vertrouwen scheppen bij burgers in de veiligheid van een waterstofstraat.

Jacques van Dam vraagt over het tijdspad van een dergelijk project en de bijbehorende kosten. Frank antwoordt dat beide sterk afhankelijk zijn van de pilot, en dat de uiteindelijk benodigde tijd als ook kosten af zullen hangen van het succes van deze en andere pilots. Maarten Worp vraagt wie er eindverantwoordelijk is voor de veiligheid in een pilotproject als deze. Frank antwoordt dat Stedin voor dit project meer verantwoordelijkheden op zich heeft genomen dan dat normaalgesproken het geval is. Zo heeft Stedin ook taken binnenshuis uitgevoerd die in een aardgaswoning toebehoren aan een installateur. Met andere woorden, Stedin was in dit project eindverantwoordelijk, maar zal bij een eventueel vervolg niet de volledige verantwoordelijkheid nemen. Marcel Bikker uit zijn zorgen over graafschade bij gasleidingen (denk bijv. aan glasvezel aanleg), en de lekkages die daar uit volgen. Met name in combinatie met waterstof door deze leidingen. Frank zegt dat hier dezelfde voorzorgsmaatregelen moeten gelden zoals deze al bij aardgas gelden, en dat er behoefte is aan meer kennis bij de mensen die graven. Nils Rosmuller vraagt ten slotte wat de grootste zorg was voor Stedin bij het pilotproject. Frank antwoordt dat de grootste aandacht is besteed aan de bekendheid van procedures, zodat mensen (omwoners en werknemers) weten wat er van hen wordt verwacht wanneer iets fout gaat.

Theo Weterings (Gemeente Tilburg)

Burgemeester van Tilburg, Theo Weterings geeft in zijn presentatie zijn kijk op het vervoer van gevaarlijke stoffen door de gemeente Tilburg. Hij schetst aan de hand van enkele slides het huidige beeld en toekomstverwachtingen. In Nederland verwacht men een toename van 45% vervoer (personen en goederen) in 2028. De burgemeester uit zijn zorgen dat risicoplafonds structureel worden overschreden, en dat het ministerie van I&W erop aanstuurt dat de plafonds verdwijnen.

De burgemeester gaat nader in op de casus van zijn stad, Tilburg. Hij laat zien hoe het spoor door de stadskern gaat, en wat voor gevaren hiermee gepaard gaan. De gemeente moet de verwachte groei van het vervoer gevaarlijke stoffen, met bijbehorende gevaren, afwegen tegenover de vergrootte woningbouwopgave.

De burgemeester deelt zijn ervaringen over een grootschalige lobby die hij samen met andere betrokken gemeenten heeft opgezet om aandacht te vragen voor dit vraagstuk. Zo probeert hij o.a. meer transport via de Betuweroute te laten lopen, en is hij pleitbezorger voor het transport van gevaarlijke stoffen via pijpleiding in plaats van het spoor, de weg of binnenvaart.

Nils Rosmuller vraagt, zich af of met het verder verleggen van de verantwoordelijkheid van veiligheid van het Rijk naar de gemeenten de gemeente uiteindelijk het vervoer van gevaarlijke stoffen door hun gemeente simpelweg kunnen weren, wat er toe zou leiden dat een enkele gemeente het transport over een bepaalde route feitelijk onmogelijk zou maken. Volgens de burgemeester zou dit theoretisch inderdaad mogelijk zijn, al kan hij zich niet voorstellen dat dit zo door het Rijk wordt beoogd. De burgemeester is verder bezorgd over een mogelijk toekomstscenario waar het vervoer van gevaarlijke stoffen centraal wordt vastgesteld op een dermate hoge frequentie dat het, vanuit externe veiligheidsperspectief, de gemeenten slechts rest om woningbouw langs het Basisnet niet langer te kunnen faciliteren. Maarten Worp vraagt zich af of de Omgevingswet zal zorgen voor andere afwegingen binnen de gemeente. De burgemeester antwoordt dat afstemming bij gemeenten onderling onverminderd belangrijk zal zijn, en dat deze vraagstukken lokaal niet kunnen worden opgelost. Ruben Vrolijk vraagt ten slotte of de burgemeester verwacht dat de gemeenten zich collectief zullen verzetten tegen het plan van de staatssecretaris om de risicoplafonds op te schorten. De burgemeester verwacht dit inderdaad, en voegt toe dat hij van mening is dat de regelgeving een vertragend effect zal hebben op de noodzaak om ruimte te bieden voor de energietransitie.

Mike Assink en Vu Tran (Witteveen + Bos)

Mike Assink en Vu Tran delen ervaringen over een aantal lokale waterstofprojecten waarbij zij betrokken zijn geweest. Mike is teamleider industrial compliance en projectleider; Vu is specialist externe veiligheid en HSE-specialist. Ze delen hun ervaringen o.a. op het gebied van stakeholdermanagement, vergunningstrajecten en externe veiligheid. Dit doen ze aan de hand van een drietal projecten: Hessenpoort in Zwolle; GROHW in Deventer; en InnovaHub op Goeree-Overflakkee.

Mike benoemt een lijst met belangrijke stakeholders. Dit zijn o.a. gemeenten, omgevingsdiensten, veiligheidsregio's en brandweer, omwonenden, initiatiefnemers, concurrenten en afnemers. Deze stakeholders moeten mee worden genomen in de planning, en proactief worden geïnformeerd. Mike benadrukt tevens het belang van veiligheidsstudies zoals HAZID, HAZOP, en QRA. Hij vertelt dat de vergunning vaak het kritieke (tijd)pad is, en deelt positieve ervaringen met het combineren van de vergunningsaanvraag en een deel van de engineering.

Mike en Vu verhalen afwisselend over hun ervaringen in de drie lokale projecten. De ervaringen worden ondersteund met beeldmateriaal.

Maarten Worp vraagt of HAZOPs en QRAs altijd voldoende zijn om alle gevaren te identificeren. Dit is lang niet altijd het geval, en Mike benadrukt dan ook het belang om deze studies in een vroeg stadium te ontplooien. Willemjan Muysson deelt zijn ervaring met één van de drie besproken projecten, die op Goeree-Overflakkee. Hier was hij, als onderdeel van de veiligheidsregio, graag eerder betrokken geweest bij de planvorming om zo de hub op een andere, veiligere, plek te plaatsen. Hij vraagt Mike wat er mis is gegaan dat de VR niet tijdig is geïnformeerd. Mike benadrukt de rol van de gemeente in dit proces, en vindt dat zowel de VR als ook zij als adviseurs op een eerder tijdstip al aan hadden moeten sluiten. Jacques van Dam vraagt naar de juridische consequenties van dergelijk pilotprojecten, en of burgers invloed hebben op de besluitvorming. Mike benadrukt het belang van het tijdig

informereren van de omwonenden, en denkt ook dat de komst van de Omgevingswet meer aandacht zal geven voor participatie. Marcel Bikker vraagt naar ervaringen van waterstofgas detectie en geforceerde ventilatie (welke voorkeur). Vu zegt dat ze bij W+B niet direct betrokken zijn geweest bij deze technische keuze, maar herkent het door Marcel geschetste dilemma. Marco v/d Berg weet dat er wordt gewerkt aan nieuwe technologieën om huidige problemen rondom waterstof detectie te verhelpen, maar deze zijn nog niet op de markt. Met behulp van glasvezeltechnologie is het mogelijk om naar een lager detectie niveau te gaan. Tevens gaan we van puntmetingen naar lijndetectie, waardoor kans op detectie van emissies toeneemt. Erik ter Avest merkt verder op dat er via de Safety Deals hier aandacht voor is en subsidie voor deze technische ontwikkeling is toegekend.

Afrondend

Nils bedankt iedereen voor hun komst, en deelt een oproep om ideeën aan te dragen voor een eventuele voortzetting van de kennistafel VET in 2024. Alle deelnemers, als ook de lezers van deze notulen, worden uitgenodigd ideeën door te geven aan Nils Rosmuller, Marco v/d Berg, of Ben Riemersma.